

τηγάνι

τηγάνι, το, ουσ. [<μσν. τηγάνιν <μτγν. τηγάνιον, υποκορ. του αρχ. τήγανον (αττ. τάγηνον)], το τηγάνι· τοποθεσία σε ερημική περιοχή, όπου οι ακτίδες του ήλιου πέφτουν κάθετα και η θερμοκρασία ανέρχεται σε αφόρητα υψηλά επίπεδα: «δεν μπόρεσε ποτέ κανείς να περάσει αυτό το τηγάνι της περιοχής»·

- *έγινε μαύρος σαν τηγάνι ή έγινε μαύρος σαν το τηγάνι*, η επιδερμίδα του ατόμου για το οποίο γίνεται λόγος μαύρισε πάρα πολύ, ιδίως κάτω από την επίδραση του ήλιου: «όλο το καλοκαίρι μπάνιο και ξάπλα στην αμμουδιά, έγινε μαύρος σαν το τηγάνι»·

- *έγινε σαν τηγάνι ή έγινε σαν το τηγάνι*, βλ. φρ. *έγινε μαύρος σαν τηγάνι*·

- *είναι για τηγάνι*, (για τροφές) μπορεί ή πρέπει να τηγανιστεί: «πολλά ψάρια είναι για τηγάνι, ενώ άλλα είναι για κάρβουνα»·

- *είναι μαύρος σαν τηγάνι ή είναι μαύρος σαν το τηγάνι*, είναι πολύ μελαχρινός, είναι κατάμαυρος, ιδίως κάτω από την επίδραση του ήλιου: «θα καταλάβεις αμέσως για ποιον σου λέω, γιατί είναι μαύρος σαν τηγάνι»·

- *είναι σαν τηγάνι ή είναι σαν το τηγάνι*, βλ. φρ. *είναι μαύρος σαν τηγάνι*·

- *το τηγάνι στη φωτιά, το ψάρι στη θάλασσα*, βλ. λ. [ψάρι](#)·

- *του Φλεβάρη το χιόνι, είναι στο τηγάνι μέσα*, βλ. λ. [Φλεβάρης](#)·

- *τσιγαρίζομαι στο τηγάνι*, περνώ δύσκολη περίοδο, ιδίως οικονομική: «δεν μπορώ να σου δώσω ούτε δραχμή, γιατί τον τελευταίο καιρό τσιγαρίζομαι στο τηγάνι»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας